

DR. TAMICS JENŐNÉ DR. FARAGÓ KLÁRA

1925. október 16. Bodajk, Fejér vármegye – 2003. augusztus Budapest

1949. január 1-jétől 1950. november 20-ig rádiócső-szerelő volt az Egyesült Izzó Vilamossági Rt.-nél. 1950. november 7.-1951. december 18. között elvégezte a Bírói és Államügyészi Akadémiát. Állam- és jogtudományi diplomáját 1957. májusban szerezte meg. 1951. december 19-én kinevezték bírónak a Budapesti Megyei Bírósághoz (1953-tól Fővárosi Bíróság), 1953. szeptember 10-étől 1955. augusztus 15-éig ugyanott tanácsvezető bíró volt.

1955 nyarán a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetősége Titkárságán született egy előterjesztés, amelyben az állt, hogy az Igazságügyminisztérium és az MDP KV Adminisztratív Osztálya dolgozzon ki egy javaslatot „a bírói kar összetételének 3-4 év alatt történő megfelelő megváltoztatására”. Ennek a személyzeti politikának köszönhető kinevezését dr. Faragó a Legfelsőbb Bíróság bírájává történő kinevezését 1955. július 29-én. Az 1956-os forradalom utáni megtorlások során előadó bírāja volt a gyorsított büntetőügyekben ítélező, dr. Molnár László vezette II. számú tanácsnak. A személyzeti ügyekben illetékes tanácselnöke, dr. Maka László jellemzése szerint (aki szintén volt előadó bírāja a II. tanácsnak): „1956-ban az ellenforradalom idején és azt követően is példamutató magatartást tanúsított”.

A Legfelsőbb Bíróság elnöke a munkavégzés alól 1980. szeptember 30-ától mentesítette, az Elnöki Tanács legfelsőbb bírósági bírói tisztségéből 1981. március 27-én mentette fel. 1981. március 31-ével vonult nyugállományba.

IRODALOM

Zinner Tibor: Utak és tévutak. A XX. századi magyar felsőbíráskodás káderpolitikájában '56 után. In Bódiné Dr. Beliznai Kinga: *A Kúria és elnökei III.* HVG-ORAC Lap- és Könyvkiadó Kft., Budapest, 2015. 223-225.